

JUNI 2021 ... Eindelijk !!! Zes maanden was hij onderweg.

In de Westvlaamse gemeente van Zwevezele werd hij volgeladen.

In december 2020 bracht men hem naar de haven van Antwerpen en op 26 februari 2021 werd hij aan land gezet in Matadi, de belangrijkste havenstad van Congo.

Toen duurde het 2 maanden vooraleer de douanediensden hem naar de hoofdstad Kinshasa brachten.

De groep van de Bayakavrienden betaalde de dedouanering. Die liep fout. De Souvereine Orde van Malta gaf ons een verkeerd banknummer door en de som arriveerde op een Standardbank in New York.

Toen begon het heen en weer geschrijf langs mails en het telefoongekibbel langs whatsapp.

ConnexArica de maatschappij die zich de dedouanering aantrekt van alles wat langs de haven van Matadi het land binnenkomt, wou de vrachtwagen niet vrijgeven. De te betalen som moest eerst verschijnen op hun rekening bij de Rawbank in Kinshasa.

Verschillende keren trok ik naar hun administratiedienst om er het bewijs van de betaling neer te leggen. Tevergeefs ... ons lang verwachte « camionneke » stond, tussen honderden containers, tractors, reuzevrachtwagens en nog veel ander ingevoerd materiaal, te vereenzamen op het terrein van ConnexAfrica in Kinshasa.

Ons geduld raakte op en met mijn « stoutste schoenen » aan, trok ik begin deze week naar de Souvereine Orde van Malta en naar Connexafrica met een duidelijke boodschap : « indien ons camionneke tegen 15 juni niet vrij komt zou ik onze weeskinderen naar Kin brengen om er een protestactie te organiseren. Zij konden dan maar de verantwoordelijkheid over de kinderen op zich nemen en hen ook in leven houden met al de levensmiddelen die de vrachtwagen meebracht.

Donderdag 10 juni viel het beloofde antwoord per mail binnen : « *Wij mochten het Renaultje ophalen, maar tevens vertrouwden zij op onze inzet om de verkeerd gestorte som op hun rekening in de Rawbank te krijgen* ».

Heel vroeg in de morgen mochten wij de papieren laten tekenen. Niet te geloven...ze brachten ons naar het « oranje camionneke » ... ik had hem zo kunnen omhelzen. De vreugde werd vlug gemilderd toen wij er niet in lukten om hem in gang te krijgen.

CONGOBABEL 7 juni 2021

De motor wou maar niet aanslaan. De batterijen, de lampen, het koppelingsset ... niks bougeerde .... Wij vroegen om hulp aan het personeel van ConnexAfrica. Die kregen de toelating om bij te springen. Een paar ervaren chauffeurs hadden toch nog twee uren nodig om het camionneke in gang te steken. Héél gelukkig brachten wij hem met Perronet, de chauffeur en Jules, mijn trouwe helper en vriend, naar de Procure van Ste. Anne.

Vrijdagmorgen haalden wij hem naar Binza. Hij staat in onze gemeenschap om nog wat zaken te controleren.

Midden volgende week rijdt hij voor de eerste keer naar Popokabaka. Hij wordt de « economische redder » van Orbeth, maar ook van vele andere projecten van onze Congregatie.

Gemeende DANK aan allen (familie, vrienden, kennissen, Popovrienden) die het project van het camionneke steunden !

Buiktyfus in Popo.

De gezondheid van de Congolezen in het algemeen en van de Popolezen in het bijzonder wordt vooral verwoest door de alom gevreesde malaria. Een pandemie waarmee bijna alle landen van Afrika af te rekenen hebben. Het blijde nieuws van een mogelijk « vaccin » tegen de malaria werd al dikwijls de wereld ingestuurd ... maar tot op vandaag is de malariamug de grootste vijand van de volksgezondheid ...

Sedert begin mei wordt de streek van Popo verontrust door een nieuwe plaag : de buiktyfus.

Die epidemie van de buiktyfus is bevestigd door het INRB (National Institute of Biomedical Research) in de gezondheidszone van Popokabaka. Sinds het begin van de plaag zijn er al meer dan 360 gevallen, waarvan 21 doden. Van deze zieken waren er 45 gecompliceerde gevallen van darmperforaties en 21 sterfgevallen waarvan 10 postoperatief.

Een opgeblazen gevoel in de buik, buikpijn, koorts, constipatie en diarrhé ... dat zijn allemaal tekenen die de patiënten met deze aandoening vertonen.

Het is de minister van Volksgezondheid uit de Provincie Kwango die de dagelijkse statistieken doorgeeft naar de centrale gezondheidsdiensten in de hoofdstad. Héél vlug werd een equipe van 'Dokters zonder vakantie' naar Popo gestuurd. Onmiddellijk werd er een campagne gestart om de bevolking bewust te maken dat de naleving van de hygiënemaatregelen verplichtend zijn. Buiktyfus wordt vaak beschreven als de ziekte van de vuile handen en van het gebrek aan zuiver drinkwater. Gisteren stuurde

Lieve Leenknecht mij en fototje van een « kleine meisje » dat wij dringend moeten opnemen in ons weeshuis. Haar moeder stierf deze

week aan buiktyfus... natuurlijk is zij WELKOM in « ons huis en in ons hart ». Sedert mijn aankomst in Orbeth is zij het 6de kleintje dat onze familie komt vergroten.

CORONA in CONGO

We zagen het aankomen .... **Covid-19 ... de DRC zit in volle derde golf.**

In de meimaand maakte de minister van Volksgezondheid dat reeds bekend.

Net als in de eerste twee golven blijft Kinshasa het epicentrum van de pandemie.

Deze derde golf wordt bevorderd door drie factoren:

- ✓ de versoepeling van de naleving van de barrièregebaren. (**Eigenlijk is het volgens mij onmogelijk om in Kin met zijn 12 miljoen inwoners de barrièregebaren te doen lukken**).
- ✓ het verschijnen van nieuwe varianten van het virus als gevolg van massale bevolkingsbewegingen aan de grenzen. (**De vulkaanuitbarsting in Goma veroorzaakte een volksverplaatsing naar Ruanda, naar Ouganda en naar de Kasaïstreek. Ook een grote groep Indiërs werd hier door hun familie uitgenodigd en opgevangen. Ze brachten de Indische variant binnen**).
- ✓ de lage vaccinatiegraad tot hier toe (**De bevolking wil zich niet laten inenten. Ze gelooft té sterk in alle nefaste berichten rond de vaccinatie die op de sociale media verschijnen**)

Begin juni informeerden de cijfers dat er tot dan toe 32.176 bevestigde gevallen waren en dat men 789 doden telde. In 24 van de 26 provincies is het virus reeds aanwezig. Meer dan 22.348 coronazieken leven in Kin. Dat heeft als gevolg dat de hoofdstad het belangrijkste aandachtspunt blijft van de epidemie. De meerderheid van de inwoners van de hoofdstad blijven zeer sceptisch over de aanwezigheid, of zelfs het bestaan, van het coronavirus. En toch moet men toegeven dat deze uitgestrekte hoofdstad met zijn 12 miljoen inwoners, relatief gespaard blijft.

Zeldzaam zijn de mensen die het masker dragen, ofwel hangt het aan de kin. De handen regelmatig wassen is ook verleden tijd.

Morgen kan het virus toeslaan, maar in de tussentijd is het vandaag de dag dat de coronamaatregelen moeten verplicht worden.

De provinciegouverneur van Kinshasa vraagt de gehele bevolking waakzaam te zijn, niet in paniek te raken en zichzelf te beschermen om de weg te blokkeren aan deze gevaarlijke pandemie: Iedereen moet er zich van bewust worden dat het niet meer gaat over valse geruchten : **het is een realiteit.**

Men dacht dat de ziekte alleen elders was. Nu stijgt het aantal besmettingen en bevestigde gevallen pijlsnel naar omhoog. Reden waarom iedereen de maatregelen en gebarenbarrières absoluut moet respecteren en naleven.

Er wordt aan de regering van de Republiek gevraagd om de provincies te voorzien van mobiele laboratoria die ook het binnenland kunnen intrekken om daar de gevallen van COVID-19 op tijd te detecteren .

De laatste week worden er vooral in de scholen veel besmettingen ontdekt.

Ook in ons scholencomplex van Binza (de zusters van Maria beheren een complexe van 5 500 leerlingen : één kleuterschool, twee lagere scholen en drie middelbare scholen.

In één van de lagere scholen en in twee middelbare werden al gevallen ontdekt.

God bespare ons van een oncontroleerbare uitbraak zoals in Indië ....

Ik eindig deze Congobabbel met de « kennismaking van twee schatjes ».

« DEN TWEELING KATO en ANNE uit POPO»

Op dit moment zijn zij de «vedetjes» in ons « weeshuis Orbeth ».

Ook in hun familie zijn het « speciaalkes ».

Bij de Yaka's neemt een tweeling vanwege de bijzonderheid van hun geboorte een prestigieuze plaats in. Op zichzelf onthult de geboorte van een kindje altijd de wonderbaarlijke mysteries van het leven. Wat dan als een foetus de buik van zijn moeder deelt met een tweede en de ganse familie verrast wordt op het moment van de bevalling.

De geboorte van een tweeling is een **FEEST** en zij krijgen een speciale behandeling.

Kato en Anne moesten die speciale feeststemming missen, want hun mama stierf bij hun geboorte.

Bij mijn aankomst in Popo (februari 2021) waren het nog hulpeloze, ondervoede lummeltjes ... vandaag zijn het prachtbaby's ... wel nog niet op punt : zij hebben 9 maanden en wegen 6 kilo's.

Maar dag na dag lopen zij hun achterstand in.

Door alle zusters en bezoekers gekend en geliefd, stoppen Kato en Anne, onze dagen en nachten bomvol met het voldoen van hun verschillende noden en eisen in hun veranderend levensrythme.

De eerste maanden van hun verblijf bij ons weenden zij elke nacht om 3 tot 4 papfleskes te krijgen. Meestal was het Kato die haar dorst uitschreeuwde, onmiddellijk gevolgd door dezelfde hongerkreten van haar zusje. De ganze gemeenschap stond altijd paraat om hen te verzorgen. Dat hongergekreis milderde stilletjes tot een tweetal meer bedeesde huilpartijtjes per nacht. De laatste weken slapen zij de nacht door, maar bij het morgengebed van de gemeenschap om 5u30 zijn ze paraat. Verrassend hoe zij al meeslaan op de tamtam en zelfs een baby-dansje wagen bij onze lofgezangen.

Nooit zullen wij de nacht vergeten toen zij alle twee zonder ophouden wild te keer gingen en niet wilden inslapen. Toen 's anderendaags de papa op bezoek kwam en wij hem het huilavontuur van de vorige nacht vertelden zei hij ons dat in hun dorp Katota, hun grootmoeder tijdens de nacht stierf en dat zij dat zeker aanvoelden. Die felle afrikaanse intuïtie kregen zij mee bij de geboorte.

Wij mochten toen deelnemen aan een gekende familieceremonie waarbij de papa de kleintjes inwreef met wit poeder en hen geruststelde dat grootmoe nu voor altijd bij hun mama woont en dat zij niet meer zal terugkeren om hen lastig te vallen ?

Treffende momenten waarbij wij die afrikaanse traditie echt bewonderen ...

De volgende nachten waren de vedetjes veel rustiger ...

Lieve vrienden,

Dat was het ... vooraleer ik naar Popo terugkeer krijgen jullie nog een verslag over de weeskinderen van de Vincentiuszusters uit Kananga. Ik kan en mag die niet vergeten. Zij hebben RECHT op aandacht en liefde.

DANK om zoveel. Dat Gods ZEGEN jullie bescherm.

Lieve Van Wijmeersch